

Betreft: (Concept)Zienswijze GS op herindelingsadvies Dijk en Waard.

Reden : Inbreng voor de vergadering van 15 juni 2020

Datum : 8 juni 2020

Geachte leden,

Mijn naam isen ik woon samen met mijn echtgenotesinds 1977 in het noordelijk deel van Koedijk. Wij zijn beiden geboren in 1946 en sterk betrokken bij de leefomgeving in het dorp, waarvan zeer intensief bij het fusieproces sinds er sprake is van een bestuurlijke fusie.

Het ongenoegen over het door Langedijk gevoerde proces, waarbij onvoldoende draagvlak is gezocht door de gemeente, het negeren van de wensen van de inwoners en het uiteindelijk doordrukken van een voor Koedijk veel te positief gesteld herindelingsontwerp, is reden voor de reactie op de nu voorliggende zienswijze van GS. Over het tijdspad van de fusie bij de provincie, de vergaderingen en het beschikbaar zijn van deze zienswijze wordt door de gemeente noch via de website, noch op andere wijze met de inwoners gecommuniceerd.

In het concept is duidelijk beschreven dat de noodzaak voor fusie door de gemeente Langedijk voorkomt uit onvoldoende bestuurskracht en mede hierdoor ontstane financiële problemen.

Het draagvlak voor een ambtelijke fusie, waarbij de gemeente Langedijk zelfstandig blijft, kan gebaseerd worden op de uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen, waarbij dit een thema was.

Echter na de intentie voor een bestuurlijke fusie in december 2018 en het principebesluit van februari 2019, waarbij de gemeente de zelfstandigheid verliest, is verzuimd om de inwoners hierbij te betrekken en hierdoor een maatschappelijk draagvlak te verkrijgen. Ook in het vervolgproces werd eerst na acties in St Pancras en Koedijk in juni 2019 een enquête gehouden door I&O Research.

Het is kenmerkend voor de onvoldoende bestuurskracht dat dit hiervoor eerst in door inwoners initiatief moest worden genomen, waarbij in Koedijk mijn echtgenote van 74 jaar in april 2019 langs alle huizen is gegaan, niet om, zoals onjuist in de zienswijze is genoemd, stemmen op te halen voor aansluiting bij Alkmaar, maar om de stemgerechtigde inwoners de gelegenheid te geven middels invulling van naam, adres, voorkeur en handtekening, datgene te doen dat de gemeente nagelaten had. Tekenend is dat de overhandiging van de lijsten aan de burgemeester, na eerdere weigering, pas na aandringen van een raadslid, kon plaatsvinden. De lijsten van de enquête zijn in het archief van de gemeente beschikbaar.

De uitslag van haar enquête in april, is in augustus 2019 aangevuld met bevragen van niet eerder thuis getroffen bewoners. Het resultaat is dat 57% van de inwoners bevragd werden; 10,8 % kiest voor HHW, 84,7 % kiest voor Alkmaar en 5,4 % heeft geen mening. Deze gecorrigeerde cijfers zijn de gemeente bekend, maar niet opgenomen in de informatie aan GS.

Bij het overleg op het gemeentehuis met de Dorpsraad St Pancras enuit Koedijk, over de opstelling van de vragenlijst van I&O Research, is er van beide zijden op aangedrongen om hierin de keuzevraag voor Alkmaar of Heerhugowaard op te nemen. Daags daarna meldde de gemeentesecretaris dat dit niet zou gebeuren en dat in plaats hiervan vraagstellingen over de fusie (voor / tegen / voor onder voorwaarden) zou worden opgenomen met genoeg ruimte voor motivatie. Dit was totaal irrelevant, aangezien de fusie door de situatie in Langedijk noodzaak was.

Dat dit de schijn in zich had van sturing van de uitkomst, bleek bij de presentatie van het rapport, waarin voor Koedijk van de 103 respondenten de percentages 'goed plan' 7% ; 'acceptabel onder voorwaarden' 24% ; 'niet acceptabel' 55% en 'geen mening' 14% vermeld zijn. In de zienswijze van GS is uitsluitend het percentage 55% opgenomen. Sturing uitkomst geslaagd!

Het percentage 'acceptabel onder voorwaarden' is verder op een andere wijze onderverdeeld, waardoor het percentage respondenten die als voorwaarde aangaven dat men wil fuseren met Alkmaar of Koedijk weer

samen, niet direct bij het percentage geteld kon worden van de inwoners die voor de optie 'tegen de fusie' kozen. Teruggerekend ca 15%, waardoor het totaal van inwoners dat kiest voor een samengaan van Koedijk/Langedijk met Alkmaar uitkomt op 70% en niet op de genoemde 55%.

Hoewel steeds in één zin genoemd, is de situatie van Koedijk/Langedijk wezenlijk anders dan in St Pancras. Na de diverse grenswijzigingen ligt het grootste deel van St Pancras met de kernactiviteiten in Langedijk, terwijl in Koedijk de kern het Alkmaarse deel ligt. Slechts 8% van de woningen, 9,5% van de inwoners en 8,4% van de huishoudens in Koedijk behoort tot de gemeente Langedijk. Alle kernactiviteiten waarvan gebruik gemaakt wordt, als Ontmoetingscentrum, verenigingen, school, kinderdagverblijven, huisarts, winkels etc. bevinden zich in het Alkmaarse deel en worden deels ook door Alkmaar gesubsidieerd. Het bereik van het Kernenbeleid is voor Koedijk dan ook zeer beperkt. Dit uit zich o.a. door de geringe belangstelling van slechts 3 inwoners bij de beide bijeenkomsten, waarvan de laatste op 4 juni j.l. .

Dit kan voortkomen uit nalatigheid in onderhoud van de omgeving, weinig gemeentelijke informatie en beperkte communicatie met de inwoners in de afgelopen jaren.

De gemeenschap Koedijk is tot twee maal toe ongevraagd door grenscorrecties gedeeld. Eerst in 1972 bij de uitbreiding van Alkmaar, waarbij het dorpse gebied en het Geestmerambacht beschermd moesten worden, en voor de tweede maal in 1990 toen wederom een uitbreiding van Alkmaar naar de Vroonermeer aanleiding was voor een grensverschuiving naar de Nauertogt.

Koedijk is een lintdorp dat door twee parallel aan het Noord-Hollands kanaal lopende straten doorloopt in twee gemeenten. Voor de Kanaaldijk en achter de woningen de Achtergraft. Eén van de gevolgen hiervan was dat bij herinrichting van beide wegen in twee gemeentes ambtenaren plannen moesten maken. Met veel inspanning van inwoners is de Achtergraft gelijk ingericht; voor de Kanaaldijk is dit niet het geval. Dit als gevolg van verschillende inzichten van beide gemeenten over de weginrichting voor deze 30 km route.

Op de grens van de gemeenten bij de Nauertogt is een enorm scala aan gemeenteborden geplaatst.

De andere gevolgen waren dubbele aanvragen voor subsidies en vergunningen voor evenementen, twee aparte vuilnisophaaldiensten en gladheidsbestrijding, verschillende regelgeving en bestemmingsplannen en nog vele andere zaken die tot extra inspanning voor inwoners en tot op de dag van vandaag extra kosten voor de beide gemeentes veroorzaken. Het overleg tussen de gemeentes binnen HAL is moeizaam en heeft in al die jaren niet geleid tot overeenstemming. Ook de geplande samenwerking tussen Alkmaar en Langedijk over de nieuw ingerichte milieustraat op Breekland (Oudkarspel) is gestrand op overeenkomst van de financiële bijdrage, waardoor inwoners van Alkmaar en Langedijk niet naar de dichtsbijzijnde milieustraat kunnen gaan, maar vele kilometers onnodig moeten rijden. Waar de HAL gemeentes faalden hebben de BUCH gemeentes wel een regeling dat alle inwoners van alle milieustraten gebruik kunnen maken.

Het is dan ook volkomen onduidelijk waarom in de zienswijze dat er geen maatschappelijke problemen geconstateerd zijn, die door een samenvoeging van Koedijk binnen de gemeente Alkmaar opgelost kunnen worden. Wellicht heeft dit onvoldoende aandacht gekregen binnen het herindelingsvoorstel, maar het samenvoegen van Koedijk bij Alkmaar zou zonder meer tot efficiënter omgaan met gemeentelijke capaciteit en belastingen gaan leiden. Dit nog naast de duidelijke meerderheid van de inwoners om Koedijk weer als één geheel onder een gemeente te brengen.

Naast deze concrete punten is er ook de zorg aanwezig dat de samenvoeging met het grotere Heerhugowaard, nog minder dan in de afgelopen jaren met Langedijk, tot minder aandacht voor de belangen van Koedijk gaat leiden. De grote aspiraties van Heerhugowaard, waarin nieuwe wijken onderling geen samenhang hebben en waar verstedelijking en invloed in de regio voorop staan, geven geen vertrouwen. Deze instelling, heeft tussen Alkmaar en HHW al diverse malen tot confrontaties geleid, met als dieptepunt de locatie van het ziekenhuis, waarbij de verwachtingen voor intensieve regionale samenwerking hiermee sterk in tegenspraak zijn. De Koedijker belangen kunnen daarbij in een spagaat komen, waarbij de inwoners bij twee gemeenten moeten aankloppen om hun belangen te realiseren. De voor Koedijk beperkte toepassingsmogelijkheid van het kernenbeleid, gaat hier ondanks alle goede wil en toezeggingen, geen verandering brengen, nadat de fusie zijn beslag heeft gekregen.

De voorkeur voor Alkmaar is ingegeven door enerzijds dit te zien als enige mogelijkheid om Koedijk onder één gemeente te brengen en anderzijds door wantrouwen tegen HHW voor dorpsse belangen, daar waar Alkmaar inmiddels positieve ervaringen heeft met de recente uitbreiding met diverse dorpen.

De handelwijze binnen het proces door het college van Langedijk is op zijn minst rommelig en er is ook toegegeven dat er fouten zijn gemaakt in communicatie en maatschappelijke onderbouwing. De noodzaak tot fusie is leidend geweest.

Het belang van het behouden van Koedijk werd door het college van B&W van Langedijk o.a. gemotiveerd door de lintbebouwing van Koedijk/Langedijk, als geheel te zien met het Geestmerambacht. Dit is volkomen onterecht omdat het Geestmerambacht niet bij Koedijk behoort en de gevraagde grenscorrectie voor aansluiting bij Alkmaar derhalve alleen het bebouwde deel betreft, dat door een laagwatersloot begrenst is. Bij de beoordeling van de ingediende zienswijzen, werd het belang hiervan ondergeschikt gemaakt, door het aantal zienswijzen in verhouding te stellen tot het totaal van inwoners van de nieuwe gemeente.

Concluderend wil ik stellen, dat Langedijk verzuimd heeft in een vroeger stadium de inwoners te bevragen, waardoor voor een op zich een tijdige simpele grenscorrectie voor Koedijk, in het huidige stadium erg moeilijk is.

Ik wil de commissie dan ook verzoeken de bovenstaande feiten in overweging te nemen en in de zienswijze op te laten nemen, dat hetzij alsnog, hetzij in een later stadium, het samenvoegen van Koedijk bij Alkmaar plaats dient te vinden.

Hoogachtend,